

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

5. De egressu Christi cum discipulis ad montem Oliueti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

tur? Vtinam liceat à longe saltem imitari, quod non satis possumus admirari!

De Ingressu Christi cum discipulis ad montem Oliueti. Matt. 26.

Ioan. 18.

I Iesus post peractam hanc sacrosanctam cœnam, prolixum affectuosumque sermonem ad discipulos habuit, in quo tria munia præstantissimè obiuit: Magistri, Consolatoris, Aduocati: Magistri quidem, assiduum eximix dilectionis Dei, & proximi, solidæque deuotionis & orationis studium ijs inculcando: Consolatoris, eos ad patiendum suauiter & efficaciter animando, superuenturi Spiritus paraleti gratiam promittendo, brauium proponendo: Aduocati; ardentissimè pro ijs apud Patrem interpellando: idque totum ex incenso desiderio maioris eorum perfectionis, constantix, gratix, indeque resultantis maioris æterni Patris, & ipsorum gloria. Quàm auidè, quàm zelosè Apostoli, iam toti ante diuini illius epuli virtute accensi, singula amantissimi

O

Magi-

Magistri sui verba exceperint? quantum lumen, quantum spiritus robur, quantum solatium inde hauserint? quàm heroica desideria studendi eximiae dilectioni Dei & proximi, solidae deuotioni, absolutae resignationi conceperint? Eadem & tu concipe.

II. Completo sermone egressus Vrbe trans torrentem Cedron cum discipulis metu suspensus, perrexit ad montem Oliuarum, praedixitque scandalum, quod erant illa nocte passuri, maxime Petro, sibi praesidentiori, lapsum in trinam negationem, simulque illos ob id maestiores suauissimis verbis in spem erexit, mireque blando vultu animauit, sui quasi oblitus, & de eorum solum salute sollicitus. Et haec omnia quàm ardenti zelo obediendi & gratificandi aeterno Patri praestitit? quod indicat dicens: *Sed, vt cognoscat mundus, quia diligo patrem, & sicut mandatum dedit mihi pater, sic facio. Surgite eamus hinc.* Quanto compansionis affectu erga discipulos, maxime Petrum, quorum fragilitatem, lapsum, perturbationem coram cernebat? quanto desiderio transuadandi torrentem tot dolorum, opprobriorum, cruciatuum mortis, vt nobis impetraret oleum mi-

Ioa. 14.

misericiordiæ, & præsidia abundantis gratiæ, ex omnibus huius procellosæ vitæ fluctibus feliciter ad æternæ felicitatis portum enavigandi: Condo-
le, gratias age imitari satage.

III. Assumpto Petro, Iacobo, & Io-
anne progressus est ad hortum, reli-
quis in villâ Gethsemane relictis.
quanto vitiorumque dolore ob tale
diuortium? at quanto maiore Christi,
qui euentura omnia prævidebat? En
ut secundus Adam innocentissimus
anhelat ad hortum doloris, ad expian-
dam præuaricationem primi, admis-
sam in horto voluptatis? ad ostenden-
dam nobis veram viam recuperandæ
salutis per exercitium pœnitentiæ, &
compunctionis; ad impetrandam no-
bis copiosam gratiam se imitandi in
ardenti zelo multa ardua faciendi, &
patiendi, mortemque ipsam pro
gloria Dei libenter oppe-
tendi. Gratitude, a-
mor, zelus imi-
tandi.